

قانون راجع به اکتشاف و بهره برداری از منابع طبیعی (فلات قاره) ایران

مصوب ۲۸ خرداد ماه ۱۳۳۴

ماده اول - کلمه فلات قاره مستعمل در این قانون همان معنی را دارا است که از کلمات مصطلح **Continental Scelf** - کنتینانتال شلف (به زبان انگلیسی) یا پلاتو کنتینانتال **Plcateau - Continental** (به زبان فرانسه) مستفاد می‌گردد.

ماده دوم - مناطق و همچنین منابع طبیعی کف دریا و زیر کف دریا تا حدود فلات قاره سواحل ایران و سواحل جزائر ایران در خلیج فارس و بحر عمان متعلق به دولت ایران و تحت حاکمیت دولت ایران بوده و می‌باشد.

تبصره - در مورد بحر خزر بنای عمل طبق اصول حقوق بین‌المللی مربوط به دریاها بسته بوده و می‌باشد.

ماده سوم - در صورتی که فلات قاره مندرج در ماده قبل تا سواحل کشوری دیگری بسط داشته یا به کشور همجوار دیگری مشترک باشد در صورت بروز اختلاف نسبت به حدود فلات قاره ایران اختلاف مزبور بر اساس انصاف حل خواهد شد و دولت برای حل این قبیل اختلافات احتمالی از طریق سیاسی اقدامات لازمه را خواهد نمود.

ماده چهارم - این قانون در مقررات مندرج در قانون ۲۴ تیر ماه ۱۳۱۳ مربوط به تعیین حدود آبهای ساحلی و منطقه نظارت دولت در دریاها تغییری نداده و قانون مزبور به قوت خود باقی است.

ماده پنجم - این قانون در وضع آبهای روی فلات قاره از لحاظ حق کشتیرانی آزاد و کامل زیر دریا تغییری نخواهد داد و دولت می‌تواند مؤسسات لازم را به منظور اکتشاف و بهره‌برداری از منابع طبیعی روی فلات قاره ایجاد نموده و هر گونه اقدامی را که برای تأمین امنیت مؤسسات مزبور لازم باشد به عمل آورد. این قانون که مشتمل بر پنج ماده و یک تبصره است در جلسه یکشنبه بیست و هشتم خرداد ماه یک هزار و سیصد و سی و چهار به تصویب مجلس شورای ملی رسید.

رییس مجلس شورای ملی - رضا حکمت

قانون بالا در جلسه ۲ تیر ماه ۱۳۳۳ به تصویب مجلس سنا رسیده است.